

koncertní sezona
2025/26

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE
uvádí 2. koncert mladého cyklu M

Představujeme mladé umělce Konzervatoře v Teplicích

Štěpán **Novák** – pozoun

Tadeáš **Racety** – skladba

Anna **Karpíšková** – housle

Erik **Šamko** – klavír

Jana **Neužilová** – klavír

Jiří **Slabý** – klarinet

Vojtěch **Souček** – marimba

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE

dirigent

Petr **Vronský**

Koncert ve spolupráci s Konzervatoří v Teplicích

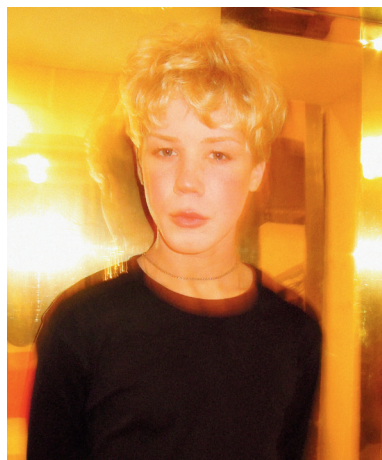
23. dubna 2026 v 19:00 hodin
Dům kultury Teplice

Štěpán Novák se věnuje hře na pozoun od svých deseti let. První hudební vzdělání získal na ZUŠ Jindřicha Jindřicha v Chebu. V současné době studuje v 5. ročníku Konzervatoře v Teplicích ve třídě Michala Černého a Veroniky Lédlové. V průběhu studia se zúčastnil několika domácích i mezinárodních soutěží, např. Pardubické dechy, Pro Bohemia Ostrava nebo Žestě Brno. V současné době je členem orchestrální akademie při Severočeské filharmonii Teplice a spolupracuje s Divadlem města Ústí nad Labem. Od roku 2024 pedagogicky působí na ZUŠ v Děčíně.

Houslista, violista, trumpetista, harmonikář, kapelník a skladatel populárních písníček **František Domažlický** (původně Tausig) na sebe upozornil ve svých dvaadvaceti letech, kdy získal 1. cenu v soutěži o nejlepší trampskou píseň. Jeho kariéru přerušil nástup fašismu k moci. Byl vězněn v Terezíně, Osvětimi a Sachsenhausenu. Přežil i pochod smrti. Po válce vystudoval na Akademii múzických umění v Praze hru na housle a skladbu. Od roku 1950 hrál na housle a violu v několika pražských orchestrech, až na 15 let zakotvil ve Filmovém symfonickém orchestru. Jeho hudební tvorba zahrnuje vedle několika písňových cyklů především žánry instrumentální hudby. Jako hráč na smyčcový nástroj tíhl Domažlický k tvorbě pro smyčce, stejnou měrou se ovšem díky impulsům od interpretů věnoval i dechovým nástrojům. **Koncert pro trombon a orchestr, op. 35** vznikl v roce 1964, další skladby pro žestěvé nástroje pak komponoval zejména v 80. letech. Jeho hudba vyznívá v dosti tradičním, pozdně romantickém duchu, je přístupná širokému okruhu posluchačů a patří k oblíbenému repertoáru interpretů.

Český hudební skladatel, producent a zpěvák **Tadeáš Racety** (ve světě kontemporální populární tvorby známý jako Tadeus Racety) studuje klasickou kompozici v absolventském šestém ročníku Konzervatoře v Teplicích pod vedením Václava Bůžka. Ve své tvorbě se zaměřuje především na koncertní a komorní hudbu, přičemž jeho hudební zájem přesahuje i do oblasti autorské populární hudby. V současné době je jedním z Top 3 finalistů programu Starter 2025/2026 Českého rozhlasu Radio Wawe, o jehož vítězi hlasují posluchači do poloviny dubna. Nadějný hudebník ve své tvorbě mísí zvuk přelomu tisíciletí s moderní lo-fi estetikou. Jeho skladby stojí na osobních tématech, upřímných textech a příjemných, melancholických melodiích.

Symfonii č. 1 komponoval autor v atmosféře složitějšího životního období. Skladba se pro něj stala záchytným bodem a zároveň jakýmsi útekem od reality v nelehkých chvílích. Klidné zvukové plochy symfonie symbolizují „oázu klidu“, kterou člověku nikdo nemůže vzít. V první větě se objevují motivy, které připomínají zjevení jakési „Venuše“, čili asociace bytosti, která se zrodí a povstane, spatří světlo světa a následně z něj zmizí. Symbolický tah mezi životem a smrtí reprezentuje „ženský“ element, zatímco ve druhé větě Moderato můžeme zaznamenat spíše „mužský“ charakter vítězného pochodu, který následuje po útěku a boji.

Další studentka 6. ročníku Konzervatoře Teplice **Anna Karpíšková** absolvovala Základní uměleckou školu v Teplicích ve třídě Ivy Jungové. V současné době studuje hru na housle pod vedením Květoslavy Hasilové a koncertního mistra Severočeské filharmonie Teplice Jana Zrostlíka. Od roku 2021 je členkou komorního souboru Trio Sathea, s nímž mimo jiné získala 1. cenu v Dittersově komorní soutěži ve Vidnavě. V roce 2023 se zúčastnila mezinárodního projektu Erasmus+, v rámci kterého vznikl angažovaný film „Annexions“ realizovaný ve spolupráci studentů z Francie, Německa a Česka.

Francouzský bezkonkurenční klavírista své doby **Camille Saint-Saëns** zkomponoval svou první skladbičku ve třech a půl letech a o dva roky později měl svůj první veřejný koncert. Po nástupu na pařížskou konzervatoř se z něj v pouhých 13 letech stal jeden z nejlepších varhaníků v Evropě. O rozvoj francouzského hudebního života se zasloužil zejména založením Národní hudební společnosti, bez níž by nevzniklo mnoho známých děl francouzských autorů. **Havanaise, op. 83** vznikla v roce 1887. Legenda praví, že skladatele inspiroval zvuk praskajícího ohně v krbu jeho hotelového pokoje v Brestu během turné s kubánským houslistou Raphaellem Diazem Albertinim, kterému je dílo věnováno. Saint-Saëns se hluboce zajímal o starou hudbu, řecké a egyptské módy a mimoevropskou hudbu a nepochybně s houslistou dlouho hovořil o hispánských a latinskoamerických rytmech, takže skladba byla produktem tohoto přátelství. Havanaise neboli habanera, tanec se synkopovaným binárním rytmem a silnou první dobou, se na Kubě objevila na počátku 19. století. Zde je volně rozvíjena v rondo formě, téměř výhradně pro potěšení z rytmu. Celou skladbou, postavenou na dvou dvojitých tempech, prostupuje charakteristický rytmický vzor osminové trioly, po níž následují dvě osminové noty. Snová, lyrická melodie v houslích slouží jako klidnější refrén mezi vysoce virtuózními epizodami.

Ambiciózní klavírista **Erik Šamko** aktuálně studuje v maturitním ročníku Konzervatoře Teplice. Účastnil se několika prestižních soutěží, jako jsou například Mezinárodní smetanovská soutěž v Plzni nebo soutěž Fryderyka Chopina v Mariánských Lázních. K jeho významným sólovým koncertním počínům patří provedení Chopinova Klavírního koncertu f moll s Děčínským symfonickým orchestrem.

Ačkoli je ruský hudební skladatel, pianista a dirigent pozdně romantického období Sergej Vasiljevič Rachmaninov autorem vynikajících klavírních etud, preludií, drobných skladeb a sonát, na popředí jeho tvorby stojí jeho čtyři klavírní koncerty. Ve své době také patřil k největším klavírním virtuosům světa. A to doslovně. Měřil úctyhodných 198 cm a výjimečných rozměrů dosahovaly i jeho ruce, které ho k dráze pianisty předurčovaly. Podle Guinnessovy knihy rekordů, do níž byl zapsán, dokázal Rachmaninov levou rukou zahrát najednou akord v rozsahu duodecimy. Jako utečenec před sovětským bolševickým režimem byl ve své tvorbě do poslední chvíle tak trochu rozkročen mezi Východem

a Západem. Jeho hudba je symfonismem pozdního romantika, naléhavým a vášnivým. Jeho skladby pro klavír jsou technicky náročné a posluchačsky působivé. **Klavírní koncert č. 3 d moll, op. 30** vznikl v době skladatelovy první návštěvy Spojených států v roce 1909. Úvodní téma první věty Allegro ma non tanto, které nastoupí v oktávách sólového nástroje hned po dvou taktech orchestrálního úvodu, prostupuje celým koncertem, skladba je tedy i snadno „zapamatovatelná“. Někteří posluchači se dokonce vzhledem k tomu domnívali, že se jedná o nějakou lidovou píseň či píseň, která se zpívá v kostele, to ale autor odmítal se slovy, že „se to prostě zkomponovalo samo od sebe“. Zajímavé je, že existuje se dvěma alternativními kadencemi, což jsou sólové pasáže klavíru, a někteří klavíristé dokonce kombinují obě kadence.

Jana Neužilová studuje hru na klavír ve 4. ročníku Konzervatoře Teplice. Věnuje se i komorní hře v klavírním triu, s nímž získala ocenění v soutěži Camerata Teplice. Další významné ocenění si přivezla jako sólistka např. ze soutěže Beethovenovy Teplice. Účinkuje také ve školních jazzových souborech. Pravidelně se účastní Klavírních kurzů Mikulov, kde rozvíjí své umění pod vedením Lukáše Klánského, Karla Košárka a dalších.

Klavírní koncert č. 2 g moll je nejznámějším a nejhranějším z celkem pěti **Saint-Saënsových** klavírních koncertů. Když v roce 1868 při jednom setkání věhlasný ruský pianista, skladatel a dirigent Anton Rubinstein v rozhovoru se Saint-Saënem prohodil, že ještě nikdy nedirigoval v Paříži, slovo dalo slovo a během tří týdnů se podařilo zorganizovat jeho vystoupení v proslulém Pleyelově sále. Druhý klavírní koncert vznikl právě pro tuto příležitost a zazněl tak poprvé pod Rubinsteinovou taktovkou a se skladatelem u klavíru. Ve své době však pro svou formální svázanost příliš úspěchu nezaznamenal. Interpret Saint-Saënsových klavírních koncertů, polský skladatel a pianista Zygmunt Stojowski, autora přesvědčil k provedení stylových změn, takže koncert „začíná Bachem a končí Offenbachem“. Dílo totiž zpočátku skutečně vyznívá jako bachovská improvizací fantazie. Přes pomalé Adagio a veselé Scherzo skladba spěje do závěrečné části Presto, kde extrémně zrychluje do bujného saltarella, v němž sólový i orchestrální part nabývají objemu a síle a finišují ve smršti arpeggií.

Jiří Slabý začal hrát na klarinet v sedmi letech na strakonické Základní umělecké škole. Úspěšně se účastnil soutěží v sólové i komorní hře. K jeho největším úspěchům z dětství patří první místo v krajském kole soutěže ZUŠ anebo dvojnásobné vítězství v soutěži Talent Jihočeského kraje. V roce 2018 začal studovat mezinárodní teritoriální studia na Karlově univerzitě a ekonomiku na České zemědělské univerzitě. Brzy na to začal působit v Symfonickém orchestru Karlovy univerzity. Od roku 2021 studuje klarinet na Konzervatoři Teplice u přední české klarinetistky Ludmily Peterkové. Dále se věnuje ekonomii, působí jako doktorand a výzkumný asistent na CERGE-EI. V roce 2022 získal druhou cenu v mezinárodní soutěži The North International Music Competition, o rok později třetí cenu v soutěži

Pardubické dechy a v roce 2025 cenu druhou. V roce 2023 sólově přednesl se Severočeskou filharmonií Teplice a s Děčínským symfonickým orchestrem Koncert B dur od Jana Václava Stamice. Roku 2025 zazněl v jeho podání taktéž se Severočeskou filharmonií Teplice Koncert pro klarinet, smyčce, harfu a klavír od Aarona Coplanda.

Anglický hudební skladatel **Gerald Raphael Finzi** je v povědomí veřejnosti nejvíce znám jako autor chrámových pastorálních sborů, ale pohyboval se i v jiných žánrech. Londýnský rodák se stal jedním z nejcharakterističtějších anglických skladatelů své generace. Přestože byl agnostikem židovského původu, několik jeho sborových děl obsahuje křesťanské texty. Jeho nejznámějším dílem je **Koncert pro klarinet a smyčce c moll, op. 31**. Na Finziho poměry vznikl relativně rychle, během jednoho roku. Poté, co byl Festivalem tří sborů pověřen kompozicí díla pro smyčcový orchestr, přesvědčil vedení, aby místo toho akceptovali koncert pro klarinet a smyčce. V říjnu roku 1948 oslovil klarinetistu Fredericka Thurstona, aby se stal jeho sólistou. Často spolu konzultovali technické možnosti klarinetu. Koncert nakonec pro festival včas dokončil, ale věnoval jej klarinetistce Pauline Julerové, pro kterou dlouho zamýšlel takový koncert napsat. Finziho hudba byla po mnoho let hraná poměrně zřídka, ale když se o ni v 70. letech 20. století zájem znovu probudil, byl Klarinetový koncert prvním jeho dílem, které dosáhlo především díky orchestru BBC velké popularity.

Český perkusionista a hudebník **Vojtěch Souček** působí napříč klasickou, jazzovou i současnou hudební scénou. Prvními interpretačními zkušenostmi jej provedl na ZUŠ F. L. Gasmanna v Mostě Jan Turek, který zároveň rozvinul jeho zájem o komorní hru i působení v kapelách se zaměřením na populární muziku. Od roku 2021 studuje na Konzervatoři v Teplicích, kde se pod vedením Oto Jarky, Michala Kužely a Terezy Noskové profiluje jako všestranný hráč na bicí nástroje s důrazem na marimbu, bicí soupravu a orchestrální praxi. Je dvojnásobným laureátem soutěže Camerata Teplice. V roce 2023 obdržel čestné uznání s uskupením No Metronome Percussion. Dvakrát vystoupil na Festivalu bicích nástrojů v Brně. V létě 2025 se zúčastnil Letní akademie v Salzburgu, kde studoval u světově proslulého perkusionisty Martina Grubingera, jehož technická škola i hudební filozofie zásadně ovlivnily jeho další umělecký rozvoj. Do ZUŠ F. L. Gasmanna v Mostě se vrátil jako pedagog a věnuje se zde mladým perkusionistům. Od sezóny 2025 je členem bicí sekce do Severočeské filharmonie v Teplicích.

Koncerty pro sólové bicí nástroje se v programech objevují celkem zřídka. Přesto však lze v posledních letech taková díla častěji vyslechnout. Jedním z uznávaných autorů je špičkový francouzský perkusionista a skladatel **Emmanuel Séjourné**. Působí i jako renomovaný instrumentalista, pedagog a člen odborných porot. Získal si uznání v komunitě hráčů na bicí nástroje a jeho díla jsou objednávána a nahrávána předními světovými umělci. Jeho skladby jsou vyhledávány instrumentalisty ale i běžnými posluchači pro svou efektnost na jedné straně a pro hudební přirozenost na straně druhé. Není však limitován jen světem bicích nástrojů. Zkomponoval řadu skladeb pro symfonický orchestr, komorní skladby i skladby sborové. **Koncert pro marimbu**, melodický bicí nástroj, jehož hudební možnosti lze přirovnat i ke klavíru, vznikl v roce 2005. Objednal si jej a provedl přední světový perkusionista rumunského původu Bogdan Băcanu. Charakter skladby je rytmický, romantický, energický a inspirován jak západní klasickou tradicí, tak současnou populární kulturou. Přední dílo marimbového repertoáru bylo uvedeno s orchestrem již více než čtyřtákrát.

Petr Vronský, původně úspěšný houslista, laureát soutěže Beethovenův Hradec v roce 1964, začal svou dirigentskou dráhu v roce 1971 v plzeňské opeře. Odtud přešel v roce 1974 do Ústí nad Labem jako šéf operního souboru. Pro jeho umělecký rozvoj byly důležité úspěchy v dirigentských soutěžích v Olomouci (1970), Besançonu (1971) a v Berlíně v soutěži H. von Karajana (1973). V roce 1978 se stal dirigentem a v letech 1983–1991 šéfdirigentem Státní filharmonie Brno, s níž hostoval v mnoha zemích Evropy a v Japonsku. V letech 2002–2005 zastával pozici šéfdirigenta Janáčkovy filharmonie Ostrava, s níž absolvoval rovněž řadu zahraničních turné (Japonsko Španělsko, Rakousko, SRN, Polsko atd.). Od roku 2005 byl 13 sezón šéfdirigentem Moravské filharmonie Olomouc a působil jako docent oboru dirigování na Hudební fakultě pražské AMU. Pravidelně vede přední světové orchestry, například Antverpský královský filharmonický orchestr, Berlínské symfoniky, Devlet Senfoni Orchestrasi Istanbul, Metropolitan Orchestra Tokyo, Jeruzalem Symphony Orchestra, Filharmonický orchestr Rio de Janeiro, Mnichovský rozhlasový orchestr, Petrohradský filharmonický orchestr atd. Spolupracuje také s Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, PKF – Prague Philharmonia a s operními scénami doma (Národní divadlo Praha, Státní opera Praha, Janáčkova opera Brno, Divadlo J. K. Tyla Plzeň) i v zahraničí (Kammeroper Wien, Dance Theatre Haag). Jeho repertoár zahrnuje přes 200 klasických, moderních, operních a symfonických děl. Je považován za všestranného dirigenta širokého záběru s mimořádným temperamentem a citem pro interpretaci. V roce 2016 obdržel Krajskou cenu olomouckého kraje. Od koncertní sezóny 2018–2019 působí na postu šéfdirigenta Severočeské filharmonie Teplice.

JK Konzervatoř
Teplice

PROGRAM:

František Domažlický (1913–1997)
Koncert pro pozoun a orchestr op. 35

Allegro eroico

Štěpán Novák – pozoun

Tadeáš Racety (* 2005)
Symfonie č. 1

Moderato

Tadeáš Racety – skladba

Camille Saint-Saëns (1835–1921)
Havanaise, op. 83

Anna Karpíšková – housle

Sergej Rachmaninov (1873–1943)
Koncert pro klavír a orchestr č. 3 d moll, op. 30

Allegro ma non tanto

Erik Šamko – klavír

Přestávka

Camille Saint-Saëns
Koncert pro klavír a orchestr č. 2 g moll, op. 22

Presto

Jana Neužilová – klavír

Gerald Finzi (1901–1956)
Koncert pro klarinet a smyčce c moll, op. 31

Allegro giocoso

Jiří Slabý – klarinet

Emmanuel Séjourné (* 1961)
Koncert pro marimbu a smyčce

Tempo souple

Vojtěch Souček – marimba

PŘÍŠTÍ PROGRAM
SYMFONICKÝ CYKLUS A | KONCERT 7

30. dubna 2026 v 19:00 hodin
Dům kultury Teplice

Program:

Giuseppe Verdi

Síla osudu, předehra k opeře

Camille Saint-Saëns

Koncert pro violoncello a orchestr č. 1 a moll, op. 33

Max Bruch

Kol Nidrei pro violoncello a orchestr, op. 47

Francis Poulenc

Sinfonietta, FP 141

Účinkují:

Dominika Weiss Hošková – violoncello

Severočeská filharmonie Teplice

dirigent: **José María Moreno**

Severočeská filharmonie Teplice

+420 778 888 013 | e-mail: sev.filharmonie@seznam.cz
www.severoceskafilharmonie.cz | www.scf.sf.cz

Změna programu vyhrazena.
Při koncertech je zakázáno fotografovat a pořizovat audiovizuální záznamy.

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraje

Teplice

MINISTERSTVO
KULTURY

Ústecký kraj

Lázně Teplice

SEVEROČESKÁ VODA
NADAČNÍ FOND